

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116206947
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116206947.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcov: 1/ P. N. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. S. X, XXX XX C. C., 2/ Aliancia s.r.o., so sídlom Žltý piesok 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 619 355, proti žalovanému: 1/ P. Z. B., nar. XX. XX. XXXX, K. XXXX/XX, XXX XX C. C., 2/ Z. U. S., B., D. XX, XXX XX C. C., 3/ A. A.V., G., C. XX, XXX XX T., v konaní o zaplatenie 150 000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/103/2016-133 zo dňa 20. 06. 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/103/2016-133 zo dňa 20. 06. 2018 **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovaným 1/, 2/, 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/, 2/ **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“, alebo „okresný súd“) konanie zastavil. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ sa žalobou doručenou súdu dňa 13. 04. 2016 domáhali od žalovaných 1/ - 3/ zaplatenia sumy 150 000,- Eur ako odškodnenia podľa zákona č. 58/1969 Zb. a zákona č. 514/2003 Z. z. za poškodenie zdravia, duševnej ujmy a nemožnosti vykonávať podnikateľské činnosti. Ďalej uviedli, že žalovaní 1/ a 2/ spísali nevykonateľnú notársku zápisnicu, pričom žalobcovia sa na súde domáhajú určenia neplatnosti tohto právneho úkonu. Žalobcovia 1/ a 2/ súdny poplatok súčasne so žalobou nezaplatili, tvrdiac, že sú oslobodení od platenia súdneho poplatku. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 06. 02. 2018 vyzval žalobcov spoločne a nerozdielne na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v zmysle položky 1 písm. a) Sadzovníka súdnych poplatkov vo výške 9 000,- Eur. Zároveň ich poučil, že ak súdny poplatok v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy nezaplatia, súd konanie v súlade s § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zastaví. Výzva bola žalobcom 1/, 2/ doručená dňa 08. 02. 2018. Súdny poplatok za žalobu v stanovenej lehote zaplatený nebol. V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa v predmetnom konaní domáhali zaplatenia sumy 150 000,- Eur ako náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Takéto konanie však v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. nie je oslobodené od poplatkovej povinnosti. K tvrdeniam žalobcov ohľadom zákonného oslobodenia podľa § 4 ods. 2 písm. j) súd prvej inštancie uviedol, že zo spisu nevyplýva, že by nárok uplatnený žalobou titulom náhrady škody bol spôsobený trestným činom žalovaných. Podľa právnej úpravy platnej do 30. 06. 2016 zákon upravoval oslobodenie od poplatku v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Išlo o konanie vo veci správneho súdnictva podľa piatej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Súd však nemal žiadnym spôsobom preukázané, že by sa žalobcovia v predmetnom konaní domáhali ochrany v zmysle spomínaných zákonných ustanovení. Zo žaloby vyplýva, že nárok si uplatňujú podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a v takomto prípade im zákonné oslobodenie od súdneho poplatku neprislúcha. Vzhľadom na skutočnosť, že súd neakceptoval námietky žalobcov o neexistencii ich poplatkovej povinnosti, súd

konanie zastavil podľa ustanovenia § 10 ods. 1 z dôvodu, že žalobcovia súdny poplatok v určenej lehote nezaplatili.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie bolo žalobcovi 1/ aj žalobcovi 2/ doručené dňa 26. 06. 2018. Podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 02. 07. 2018 sa žalobcovia vyjadrili (okrem iných) i ku konaniu pod sp. zn. 9C/103/2016-133, pričom napriek tej skutočnosti, že uvedené písomné podanie žalobcov je adresované, okrem okresného súdu Banská Bystrica, i premiérovi Slovenskej republiky, generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky, Ministerstvu vnútra a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, z jeho obsahu možno vyvodíť i námietku voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/103/2016-133 zo dňa 20. 06. 2018, keď žalobcovia uvádzajú, že sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov zo zákona. V ďalšom obsahu žalobcovia uviedli, že v predmetnej veci žalobcov o zaplatenie 150 000,- Eur s príslušenstvom „ako odškodnenie podľa zákona č. 58/1969 Zb. a zákona č. 514/2003 Z. z. za poškodenie zdravia, duševnej ujmy a nemožnosti vykonávania podnikateľskej činnosti. OS konanie zastavuje pre nezaplatenie súdneho poplatku“. Ďalej uviedli, že hore uvedenými dôkazmi žalobcovia dokázali, že konanie bolo porušením zákona, čo potvrdzuje K. sudkyňou zmanipulované, preto žalobcovia trvajú na vydaní opravného uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, ktoré zaviazá žalovaných zaplatiť žalobcom do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti 150 000,- Eur s príslušenstvom. Ďalej sa v uvedenom písomnom podaní žalobcovia vyjadrili i ku konaniu 10C/181/2016 (zrejme vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica).

3. Odvolanie žalobcov žalovaným 1/, 2/, 3/ doručované nebolo s poukazom na úradný záznam vykonaný vyšším súdnym úradníkom, z ktorého vyplýva, že odvolanie nie je potrebné doručovať, nakoľko smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému nie je prípustné odvolanie.

4. V dôsledku podaného odvolania žalobcov 1/, 2/ krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd uvádza, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalobcovia 1/, 2/.

8. Na základe podaného odvolania žalobcov tak v rozsahu podaného odvolania žalobcov v zmysle § 379 a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a konanie iniciované žalobcami 1/, 2/ správne zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

9. Odvolací súd sa predovšetkým vysporiadal s otázkou prípustnosti odvolania proti odvolaním napadnutému uzneseniu, ktorým bolo konanie zastavené. Predmetné uznesenie bolo vydané konajúcim zákonným sudcom, pričom žalobcovia boli v časti „Poučenie“ uznesenia poučení o tom, že proti (tomuto) uzneseniu nie je prípustné odvolanie (§ 14 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb.). Odvolací súd však posúdil prípustnosť odvolania podľa právneho predpisu upravujúceho civilné sporové konanie, t. j. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, kde v § 357 sú taxatívne uvedené typy rozhodnutí (uznesení), proti ktorým je prípustné odvolanie. Podľa § 357 písm. a) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania. Keďže prípustnosť odvolania vyplýva z citovaného ustanovenia právneho predpisu upravujúceho civilné sporové konanie, odvolací súd odvolanie podané žalobcami neodmietol, ale vecne prejednal.

10. Odvolací súd tak konal i napriek výrazne zmätočnému a s ťažkosťami preskúmateľnému podaniu žalobcov, mienenému ako odvolanie proti uzneseniu, nakoľko, posúdiac jeho obsah, z neho vyplýva, že

žalobcovia považujú uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica 9C/03/2016-133 za nesprávne, resp. nezákonné a majú za to, že v predmetnom konaní súd žalobcovia oslobodil od súdneho poplatku. Je teda zrejme odvolacia námietka žalobcov.

11. Odvolací súd následne pristúpil k preskúmaniu vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 20. 06. 2018. Predmetným uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku tak, ako to vyplýva z ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, keď konštatoval, že žalobcovia boli vyzvaní výzvou zo dňa 06. 02. 2018 na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 9 000,- Eur, pričom boli zároveň poučení, že ak súdny poplatok nebude v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy zaplatený, súd konanie zastaví, s poukazom na § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.

12. Za účelom preskúmania správnosti tvrdenia žalobcov o vecnom, resp. osobnom oslobodení od súdneho poplatku, odvolací súd preskúmal i podanie žalobcov zo dňa 18. 03. 2016, mienené ako žaloba na náhradu škody vo výške 150 000,- Eur, v ktorej okrem iného žalobcovia uviedli, že žalobu odôvodňujú poškodením zdravotného stavu a duševnou ujmu a nemožnosťou vykonávania činnosti podnikateľa v dôsledku rozhodnutí, ktorých podkladom výkonu bola nevykonateľná notárska zápisnica spísaná u notárky C.. „B. s S. - odporcovi 1/, 2/ za spolupráce s not. C., ktorá ju neprečítala, ani nedala prečítať, išlo o podvod v tom, že nebol urobený do not. Záp. opis dohody s navrhovateľom z 27. 05. 1999, ale úplne iný text. Exekútor Z. nevykonáva svoj úrad v súlade s exekučným poriadkom zneužíva svoju právomoc a napriek tomu, že vedel o podvode, nekonal a porušením zákonom a ex. Por. Pokračuje v exekučnom konaní.“ Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že uvedeným návrhom sa žalobcovia mienili domáhať náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

13. Pokiaľ žalobcovia v podanom odvolaní namietajú nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, keď tento ich vyzval na zaplatenie súdneho poplatku, pričom žalobcovia majú za to, že sú od poplatku oslobodení, odvolací súd uvádza, že na predmetné konanie sa nevzťahuje vecné oslobodenie v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016 a na osoby žalobcov sa nevzťahuje ani osobné oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Pokiaľ sa týka vecného oslobodenia v zmysle § 4 ods. 1 písm. j) Zákona č. 71/1992 Zb., je od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Uvedené je však konanie vo veci správneho súdnictva (ako správne uviedol už súd prvej inštancie), pričom konanie v prejednáwanej veci na základe žaloby žalobcov nie je týmto typom konania.

14. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že oslobodenie od súdneho poplatku sa na žalobcov nevzťahuje ani v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o súdnych poplatkoch (osobné oslobodenie), odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie len zrejme v dôsledku písárskej chyby uviedol nesprávne písmeno citovaného zákonného ustanovenia, keď evidentne mal na myslí ust. § 4 ods. 2 písm. i) (namiesto nesprávne uvedeného písm. j)), v ktorom od poplatku je oslobodený navrhovateľ v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom. V prejednáwanej veci z obsahu žaloby, z predložených listinných dôkazov ani z iných podaní žalobcov nevyplýva, že by škoda, resp. ujma, ktorej náhrady sa žalobcovia v konaní dožadujú, mala byť spôsobená trestným činom ktoréhokoľvek zo žalovaných 1/, 2/, 3/. Odvolací súd tak konštatuje, že ani vzhľadom na osoby žalobcov sa v predmetnej veci nevzťahuje osobné oslobodenie žalobcov od súdneho poplatku, a preto žalobcom 1/, 2/ vznikla poplatková povinnosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch podaním žaloby. Súd prvej inštancie tak správne výzvou (zo dňa 06. 02. 2018) vyzval žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku, pričom zo spisu preukázateľne vyplýva, že uvedená výzva bola žalobcom 1/, 2/ doručená dňa 08. 02. 2018, a zároveň vyplýva i tá skutočnosť, že žalobcovia boli predmetnou výzvou poučení, že ak súdny poplatok v lehote 10 dní od doručenia výzvy nezaplatia, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb). Lehota na zaplatenie súdneho poplatku začala žalobcom plynúť dňom nasledujúcim po doručení výzvy, t. j. odo dňa 09. 02. 2018 a uplynula dňom 18. 02. 2018. Zo spisu vyplýva, že žalobcovia v uvedenej lehote a ani následne súdny poplatok nezaplatili, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď konanie s poukazom na ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 zastavil. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, kedy odvolací súd nevhliadol pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie a ani nesprávne právne posúdenie veci, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/103/2016-133 zo dňa 20. 06. 2018 preto postupom podľa § 387 ods. 1, 2 potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP § 255 ods. 1. Odvolacie konanie iniciovali žalobcovia 1/, 2/, ktorí spoločne podali odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní neboli úspešní ani sčasti, a preto žalovaným 1/, 2/, 3/ by prináležal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaným 1/, 2/, 3/ však žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, nakoľko napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie týmto ani nedoručoval (s odôvodnením, že sa jedná o rozhodnutie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné). I napriek tej skutočnosti, že odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie proti predmetnému uzneseniu prípustné je (§ 357 písm. a) Civilného sporového poriadku), odvolanie žalobcov 1/, 2/ žalovaným nedoručoval, na vyjadrenie, a to z dôvodu jeho zrejmej neopodstatnenosti. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania tak žalovaným 1/, 2/, 3/ v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/, 2/, 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).